

2015/05/23-06/21

DERENGÉS / DAWN

Megnyitó / Opening: 2015/05/22 (PÉN/FRI), 20H

Megnyitja / Opening by: RIEDER Gábor,
művészettörténész / art historian

Kiállítók / Exhibitors: KISS Adrian, Nik TIMKOVÁ

Kurátor / Curated by: FENYVESI Áron

A Trafó Galéria páros kiállítása mindkét fiatal képzőművész első, nagyobb szabású bemutatkozása a magyar non-profit intézményrendszerben. A Romániában született Kiss Adrian (1990) és a Szlovákiában született Nik Timková (1986) eddigi pályája jellemző mobil generációjukra, ugyanis kelet-közép-európai gyökereik ellenére mindketten a Central Saint Martin's College of Art & Design, University of the Arts Londonban szereztek képzőművészeti diplomát.

Kiss és Timková is annak a kortárs képzőművészeti 4 generációnak az alkotója, amit a nemzetközi művészeti élet posztinternet-generációnak nevez. Általánosságban elmondható róluk, hogy anyagelvként használják a technikai képalkotás minden lehetőségeit, hisznek az absztrakt mintázatokban, és nem művészettörténeti referenciákban gondolkodnak, hanem elsődlegesen saját ösztönös praxisukat artikulálják, amely számára nem tabu a design akkurátussága és a divát professzionális funkcionálizmusa sem. Műveik egy új univerzális és globális művészeti nyelv utópikus letéteményesei. A kiállítóterben felvonuló alkotásokra jellemző egyfajta okkult, misztikus derengés, amiről kiállításuk is a címét kapta. Jellemző továbbá mindkettőjükre, hogy időtlen formakészletükben megpróbálják közös hibrid és áramvonalas nevezőre hozni az organikusságot és az industrialitást.

A Trafó Galéria ezen kiállítás alkalmával annak ellenére tűnik egyfajta premodern rituális térnek, hogy számtalan ipusztriális elem - neon, fémszerkezet - található benne Kiss Adrian műveinek komponenseként. Ezt az érzetünket a természet állati és növényi eredetű, jelzésértékűen megidézett anyagai (föld, fa, bőr, selyem) erősítik, amelyek egy szabályozott rendszerben foglalnak el kiemelt, mégis sajátosan idegen pozíciót; a neonfény által kijelölt technológiai térben mintha otthonlan lenne a természet, és a természetben idegen a neonfény klinikuma. Adott tehát egy sajátos ellentéppárokra épülő hibrid térszerkezet - ami egy egyszerre formalista és animisztikus univerzum része -, amiben a látogatók általános benyomásai a misztikusság és az ettől elidegenített, mesterségesség-érzet között ingadoznak, oszcillálnak. A művek látszólag nyers, sok esetben talán szándékosan primitívnek, nomádnak ható elemei mintha valami idegen és ősi, de egyszerre high-tech civilizáció időtlen reminiscenciái lennének, Kiss esetében a maqak szigorú, szimmetrikus, Timková esetében szürreális formakészletével - gondoljunk csak az óriási farmer kézre.

Nik Timková a kiállításon különböző formátumokat öltő selyem-printjei, kortárs szimbólumok jelentésein

The joint exhibition of Trafó Gallery is the first major presentation for both young artists in a Hungarian non-profit institution. The careers of Romanian-born Adrian Kiss (1990) and Slovakian-born Nik Timková (1986) are typical of their highly mobile generation, who despite their Central-Eastern European roots, both graduated at the Central Saint Martin's College of Art & Design, University of the Arts London.

Kiss and Timková are representatives of Generation 4 of the contemporary art scene, which has been dubbed the post-internet generation in international art circles. Generally, we can say that their visual language comprises all forms of technical imagery, they have faith in abstract patterns and they tend to avoid historical references, while articulating their own individual instinctive practices which do not shy away from the precision of design and the professional functionalism of fashion. Their works are the utopian repositories of a new universal and global visual language. The installations of the exhibition can be characterized by a kind of occult, mystic dawn, hence the name of the exhibition. Furthermore, both artists' set of timeless forms attempt to find a joint, hybrid streamlined shape of organic and industrial elements.

Trafó Gallery seems to appear as a premodern ritual space in the context of this exhibition even if the components of the works of Adrian Kiss contain many industrial and artificial elements like neons and steel structures. The evoked natural elements of herbal and animal origin (soil, wood, leather, silk) also sharpen this character of the ambient. All the aforementioned components are situated in a highly regulated structure, in which they remain alien. In a technological space which is highlighted and illuminated by neon light, nature doesn't find a habitat and the clinical aspect of neons also remains alien to nature. The hybrid space structure built upon dual contradictions, by being formalistic and animistic at the same time, strengthens the sensation and the general impression of the audience, which oscillates between mysticism and artificialness. The elements of the works which seem to be raw, sometimes even primitive on purpose, tend to become reminiscences of an alien, ancient and high-tech civilization, in Kiss' case with symmetric and strict systems, while in Timková's case, especially with her large scale denim hand with a touch of a surrealist formal aspect.

The silk prints of Nik Timková which have different formats in the exhibition, tend to transgress the meaning of contemporary symbols. Timková's most beloved tool of manipulation is the obvious digital editing of her images.

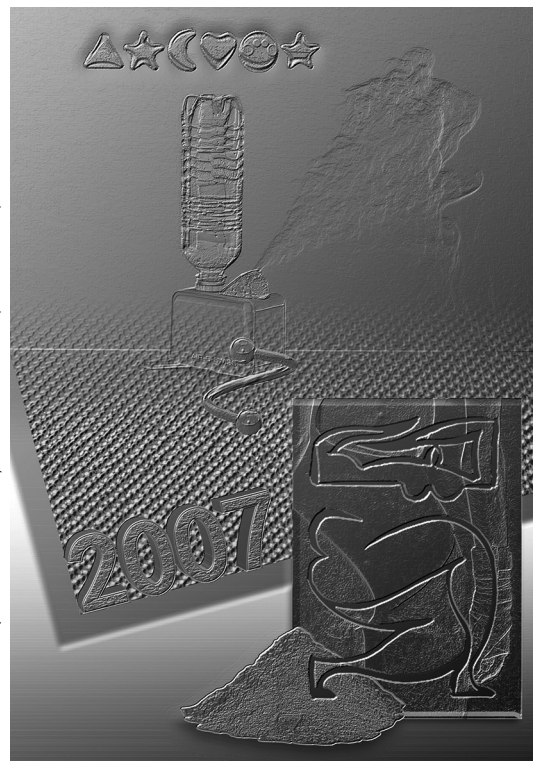
igyekeznek túlmutatni. Timková leggyakrabban használ és nem is leplezett manipulációs eszköze képeinek egyértelmű digitális szerkesztettsége. A selyemprinteken rétegek, rétegek úsznak egymásba, gradient-effektek tobzódnak, heterogén formák, fontok, organikus jellegű elemek keverednek úgy, hogy a képek utóérzete mégis kifejezetten háromdimenziós, illetve reliefszerű. A véssések, karcolások, gravírozások, domborítások materialitásukat elveszítve könnyed vizuális hatásokká válnak, melyek elszakadnak mind a valós térbeliségtől, mind a virtuális kontextustól - tehát dupla idegenségérzetet teremtenek. A printek szűrkeségének minden spektruma a megmunkált fémes anyagok materialitását és ezen anyagszerűség valóságos hiányát reprezentálja, miközben a korai számítógépes technológiák háromdimenziós modulálási világára is hivatkozik egyszerű digitális fogásaival.

A kollázsok és festett felületek ázsiai tipográfiai is fontosak a kiállítás összképe szempontjából, hiszen általuk a képek kalligráfiai tengeleje egyre absztraktabb irányba mozdul el. A képek áramlása és cirkulálása a kortárs jeleink tartalmi kiüresedésére és a díszítő jellegének felerősödésére utal, miközben könnyedén át is lép idő-, és térbeli távolságokon, használva a kortárs poszt-digitális esztétikák, például a vaporwave vizuális kódrendszerét.

On her silk prints different layers flow over each other and gradient effects accumulate, while heterogeneous forms, fonts and organic elements get in the mix. On the other hand the overall aftereffect of her images becomes 3d, or more exactly, relief-like. All become easy visual effects, which loose connection with real aspects of space and virtuality at the same time - thus they are excluded from both spheres. The whole spectrum of greyness of the prints can be understood as a reflection of artificial metallic surfaces and at the same time the complete missing parts of this materiality, while with simple digital acts she reflects also upon pioneering 3d modulation of images with computers.

In the general context of the exhibition the appearance of Asian typographies is also very important because the axis of the visuality of images featured in the show is pushed to a more abstract direction. The flow and the circulation of images also is closely attached to the fact that our flamboyant contemporary symbols are becoming more and more flat in their meaning, while their decorative and design aspect is rising high. The symbol context and network present in the exhibition creates wormholes through different times and spaces with very playful aesthetic codes of the post-digital era, like vaporwave.

Nik Timková **2007**, Sifon szublimáció / chiffon sublimation, 180 x 120 cm, 2015

Nik Timková **LA**, Sifon szublimáció / chiffon sublimation, 120 x 180 cm, 2015

